

Ποιοι είναι οι Ύμνοι Χριστουγέννων και

Ύμνοι Χριστουγέννων και Θεοφανείων

1,2,3. Ήχος πλ. δ΄ Ποίημα Σωφρονίου. Πατριάρχου Ιεροσολύμων. Βηθλεέμ ετοιμάζου, ευτρεπιζέσθω η φάτνη, τό Σπήλαιον δεχέσθω, η αλήθεια ήλθεν. η σκιά παρέδραμε, καί Θεός ανθρώποις, εκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τό καθ΄ ημάς, καί θεώσας τό πρόσλημμα. Διό Αδάμ ανανεούται σύν τή Εύα, κρίζοντες. Επί γής ευδοκία επεφάνη, σώσαι τό γένος ημών. (2΄ 10»)

4. Κάθισμα Ήχος δ΄ . Κατεπλάγη Ιωσήφ. Δεύτε ίδωμεν πιστοί, πού εγεννήθη ο Χριστός, ακολουθήσωμεν λοιπόν ένθα οδεύει ο αστήρ, μετά τών Μάγων Ανατολής τών Βασιλέων. Άγγελοι υμνούσιν, ακαταπαύστως εκεί. Ποιμένες αγραυλούσιν, ωδήν επάξιον, Δόξα εν υψίστοις λέγοντες, τώ σήμερα εν Σπηλαίω τεχθέντι, εκ τής Παρθένου, καί Θεοτόκου, εν Βηθλεέμ τής Ιουδαίας.

Κάθισμα όμοιον. Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί εκθαμβείσαι τώ εν σοί; Ότι άχρονον Υιόν, χρόνω εγέννησα φησί, τού τικτομένου τήν σύλληψιν μή διδαχθείσα. Άνανδρος ειμί, καί πώς τέξω Υιόν, άσπορον γονήν τίς εώρακεν, όπου Θεός δε βούλεται, νικάται

φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστός ετέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Μετά δέ τόν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὅμοιον. Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός, πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καί ὡς, ἠυδόκησεν, ἀσαρκος γάρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκῶν, καί γέγονεν ὁ Ὡν ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καί μή ἐκστάς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλούς ετέχθη, Χριστός τόν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρώσαι. (5' 10»)

5. Ἦχος πλ. α'. Δεῦτε χριστοφόροι λαοί κατίδωμεν, θαύμα πάσαν ἔννοιαν, ἐκπλήττον καί συνέχον καί εὐσεβῶς προσκυνούμεντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρός Βηθλεέμ, ἐγκυμονούσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννήσαι τόν Κύριον, χοροί δέ, Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καί ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, τί το ἐν σοί ξένον μυστήριον Παρθένε; καί πῶς μέλλεις λοχεύσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις; (4' 25»)

6. Ἦχος πλ. β. Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τόν καθήμενον διά παντός σύν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τό βρέφος τό τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (2' 55»)

7. Τροπάριον Ἦχος α'. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις, τοῦ γάρ Γεννήτορος ἡ φωνή προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱόν ὀνομάζουσα, καί τό Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τό ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανείς Χριστέ ὁ Θεός, καί τόν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (1' 10»)

8. Ἦχος βαρύς. Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὀρών τῶν Μάγων τήν εὐσέβειαν, καί τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τό διάστημα. Μητέρες ἠτεκνούντο, καί ἡ ἄωρος ἠλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο, μαζοί ἐξηραίνοντο, καί πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τό δεινόν! διό εὐσεβῶς πιστοί συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τήν γέννησιν. (2' 35»)

9. Ἐξαποστειλάριον Ἀυτόμελον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἀνατολή ἀνατολῶν, καί οἱ ἐν σκότει καί σκιά, εὔρομεν τήν ἀλήθειαν, καί γάρ ἐκ τῆς Παρθένου ετέχθη ὁ Κύριος. (1' 20»)

10. Δόξα... Ἦχος πλ. α'. Ἐρχόμενος μετά σαρκός, πρός Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καί παγίδος τοῦ δράκοντος, ρυσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρός μεμαρτύρησαι, τό δέ θεῖον Πνεῦμα, περιστεράς ἐν εἰδει σοι ἐπέστη. Ἀλλ'

οίκισον ψυχαίς ημετέραις σαυτόν, φιλόανθρωπε. (2' 35»)

11. Ήχος δ' . Ανδρέου Ιεροσολυμίτου. Ευφραίνεσθε Δίκαιοι, ουρανοί αγαλλιόσθε, σκιρτήσατε τά όρη, Χριστού γεννηθέντος, Παρθένος καθέζεται, τά Χερουβίμ μιμουμένη, βαστάζουσα εν κόλποις, Θεόν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τόν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τώ Δεσπότη δώρα προσφέρουσιν. Άγγελοι ανυμνούντες λέγουσιν, Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ο αυτός. Ο Πατήρ ευδόκησεν, ο Λόγος σάρξ εγένετο, καί η Παρθένος έτεκε, Θεόν ενανθρωπήσαντα, Αστήρ μηνύει. Μάγοι προσκυνούσι. Ποιμένες θαυμάζουσι, καί η κτίσις αγάλλεται.

Ο αυτός. Θεοτόκε Παρθένε, η τεκούσα τόν Σωτήρα, ανέτρεψας τήν πρώτην κατάραν τής Εύας, ότι Μήτηρ γέγονας, τής ευδοκίας τού Πατρός, βαστάζουσα εν κόλποις, Θεόν Λόγον σαρκωθέντα, ου φέρει το μυστήριον έρευναν, πίστει μόνη τούτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετά σου καί λέγοντες, Ανερμήνευτε Κύριε, Δόξα σοι.

Ο αυτός. Δεύτε ανυμνήσωμεν, τήν Μητέρα τού Σωτήρος, τήν μετά τόκον πάλιν οφθείσαν Παρθένον. Χαίροις Πόλις έμψυχε, τού Βασιλέως καί Θεού, εν ή Χριστός οικήσας, σωτηρίαν ειργάσατο. Μετά τού Γαβριήλ ανυμνούμέν σε, μετά τών Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες, Θεοτόκε πρέσβευε, τώ εκ σου σαρκωθέντι, σωθήναι ημάς. (4' 15»)

12. Απολυτίκιον Ήχος δ'. Η γέννησίς σου Χριστέ ο Θεός ημών, ανέτειλε τώ κόσμω, τό φώς τό τής γνώσεως, εν αυτή γάρ οι τοίς άστροις λατρεύοντες, υπό αστέρος εδιδάσκοντο, σέ προσκυνείν, τόν Ήλιον τής δικαιοσύνης, καί σέ γινώσκειν εξ ύψους ανατολήν, Κύριε δόξα σοι. (1' 10»)

13. Κοντάκιον. Ήχος γ' Αυτόμελον. Ποίημα Ρωμανού τού Μελωδού. Η Παρθένος σήμερα, τόν υπερούσιον τίκτει, καί η γή τό Σπήλαιον, τώ απροσίτω προσάγει. Άγγελοι μετά Ποιμένων δοξολογούσι. Μάγοι δέ μετά αστέρος οδοιπορούσι. δι' ημάς γάρ εγεννήθη, Παιδίον νέον, ο πρό αιώνων Θεός. (1' 20»)

Κοντάκιον. Η παρθένος σήμερα, τόν προαιώνιον Λόγον, εν σπηλαίω έρχεται, αποτεκείν απορρήτως. Χόρευε η οικουμένη ακουτισθείσα. δόξασον μετά Αγγέλων καί τών Ποιμένων, βουληθέντα εποφθήναι, παιδίον νέον, τόν πρό αιώνων Θεόν.

14. Ωδή α' Ήχος α'. Χριστός γεννάται, δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε, Χριστός επί γής, υψώθητε, Άσατε τώ Κυρίω πάσα η γή, καί εν ευφροσύνη, ανυμνήσατε λαοί, ότι δεδόξασται.

Ωδή γ'. Τώ πρό τών αιώνων, εκ Πατρός γεννηθέντι αρρεύστως Υιώ, καί επ' εσχάτων εκ Παρθένου, σαρκωθέντι ασπόρως, Χριστώ τώ Θεώ βοήσωμεν, Ο ανυψώσας τό κέρασ ημών, Άγιος εί Κύριε.

Ωδή δ'. Ράβδος εκ τής ρίζης Ιεσσαί, καί άνθος εξ αυτής Χριστέ, εκ τής Παρθένου ανεβλάστησας, εξ όρους ο αινετός, κατασκίου δασέος, ήλθες σαρκωθείς εξ απειράνδρου, ο άυλος καί Θεός, Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

Ωδή ε. Θεός ών ειρήνης, Πατήρ οικτιρμών, τής μεγάλης Βουλής σου τόν Άγγελον, ειρήνην παρεχόμενον, απέστειλας ημίν, όθεν θεογνωσίας, πρόσ φώς οδηγηθέντες, εκ νυκτός ορθρίζοντες, δοξολογούμεν σε, Φιλάνθρωπε.

Ωδή ς'. Σπλάγχων Ιωνάν, έμβρυον απήμεσεν, ενάλιος θήρ, οίον εδέξατο, τή Παρθένω δέ, ενοικήσας ο Λόγος καί σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας αδιάφθορον, ής γάρ, ουχ υπέστη ρεύσεως, τήν τεκούσαν, κατέσχεν απήμαντον.

Ωδή ζ'. Οι Παίδες ευσεβεία συντραφέντες, δυσσεβούς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρός απειλήν ουκ επτοήθησαν, αλλ' εν μέσω τής φλογός, εστώτες έψαλλον, Ο τών Πατέρων Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η'. Θαύματος υπερφυούς η δροσοβόλος, εξεικόνισε κάμιнос τύπον, ου γάρ ούς εδέξατο φλέγει Νέους, ως ουδέ πύρ τής θεότητος, Παρθένου ήν υπέδυ νηδύν, διό ανυμνούντες αναμέλψωμεν, Ευλογείτω η Κτίσις πάσα τόν Κύριον, καί υπερυψούτω, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ήχος α'. Μεγάλυνον ψυχή μου την Τιμιωτέραν και ενδοξοτέραν των άνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον, ορώ καί παράδοξον! ουρανόν τό Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τήν Παρθένον, τήν φάτνην χωρίον, εν ώ ανεκλήθη ο αχώρητος, Χριστός ο Θεός, όν ανυμνούντες μεγαλύνομεν. (9' 05»)

15.Κοντάκιον. Ήχος γ' Αυτόμελον. Ποίημα Ρωμανού τού Μελωδού. Η Παρθένος σήμερον, τόν υπερούσιον τίκτει, καί η γή τό Σπήλαιον, τώ απροσίτω προσάγει. Άγγελοι μετά Ποιμένων δοξολογούσι. Μάγοι δέ μετά αστέρος οδοιπορούσι. δι' ημάς γάρ εγεννήθη, Παιδίον νέον, ο πρό αιώνων Θεός.

Ο Οίκος. Τήν Εδέμ Βηθλεέμ ήνοιξε, δεύτε ιδωμεν, τήν τρυφήν εν κρυφή εύρομεν, δεύτε λάβωμεν, τά τού Παραδείσου ένδον τού Σπηλαίου. Εκεί εφάνη ρίζα απότιστος, βλαστάνουσα άφεσιν, εκεί ευρέθη φρέαρ ανώρυκτον, ού πιείν Δαυϊδ πρίν επεθύμησεν, εκεί Παρθένος τεκούσα βρέφος, τήν δίψαν έπαυσεν ευθύς, τήν τού Αδάμ καί τού Δαυϊδ, διά τούτο πρόσ τούτο επειχθώμεν, ού ετέχθη, Παιδίον νέον, ο πρό αιώνων Θεός. Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν. Τή ΚΕ' τού αυτού μηνός, Η κατά

σάρκα Γέννησις τού Κυρίου καί Θεού καί Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού Στίχοι Θεός τό τεχθέν, η δέ Μήτηρ Παρθένος. Τί μείζον άλλο καινόν είδεν η κτίσις; Παρθενική Μαρίη Θεόν εικάδι γείνατο πέμπτη. Τή αυτή ημέρα, Η προσκύνησις τών Μάγων. Στίχοι Σέ προσκυνούσα τάξις εθνική, Λόγε, Τό πρός σέ δηλοί τών Εθνών μέλλον σέβας. Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών θεασαμένων Ποιμένων τόν Κύριον.

Στίχοι Ποίμνην αφέντες τήν εαυτών Ποιμένες, ιδείν καλόν σπεύδουσι Χριστόν Ποιμένα. Αυτώ η δόξα εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν. (1' 50»)

16. Δοξα... Ήχος πλ. β' Ανατολίου. Νάματα Ιορδάνεια περιβάλου Σωτήρ, ο αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον, καί έκλινας κορυφήν τώ Προδρόμω ο τόν ουρανό μετρήσας σπιθαμή, ίνα επιστρέψης κόσμον εκ πλάνης, καί σώσης τας ψυχάς ημών. (2' 40»)

17. Σήμερον γεννάται εκ Παρθένου, ο δρακί τήν πάσαν έχων κτίσιν Ράκει καθάπερ βροτός σπαργανούται, ο τή ουσία αναφής. Θεός εν φάτνη ανακλίνεται, ο στερεώσας τούς ουρανούς πάλαι κατ' αρχάς. Εκ μαζών γάλα τρέφεται, ό εν τή ερήμω Μάννα ομβρίσας τώ Λαώ. Μάγους προσκαλείται, ο Νυμφίος τής Εκκλησίας. Δώρα τούτων αίρει, ο Υιός τής Παρθένου. Προσκυνούμέν σου τήν Γένναν Χριστέ. Δείξον ημίν καί τά θειά σου Θεοφάνεια. (4' 25»)

18. Ήχος β' Ιωάννου Μοναχού. Σήμερον ο Χριστός, εν Βηθλεέμ γεννάται εκ Παρθένου. Σήμερον ο άναρχος άρχεται, καί ο Λόγος σαρκούται. Αι δυνάμεις τών ουρανών αγάλλονται, καί η γή σύν τοίς ανθρώποις ευφραίνεται, οι Μάγοι τά δώρα προσφέρουσιν, οι Ποιμένες τό θαύμα κηρύττουσιν, ημείς δέ ακαταπαύστως βοώμεν. Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. (3' 30»)

19. Ήχος πλ. δ'. Τάδε λέγει Ιωσήφ πρός τήν Παρθένον, Μαρία, τί τό δράμα τούτο, ό εν σοί τεθέαμαι; απορώ καί εξίσταμαι, καί τόν νούν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν απ' εμού, γενού εν τάχει. Μαρία, τί τό δράμα τούτο, ό εν σοί τεθέαμαι; αντί τιμής αισχύνην, αντ' ευφροσύνης, τήν λύπην, αντί τού επαινείσθαι, τόν ψόγον μοι προσήγαγες. Ουκ έτι φέρω λοιπόν, τό όνειδος ανθρώπων, υπό γάρ ιερέων εκ τού ναού, ως άμεμπτον Κυρίου σέ παρέλαβον, καί τί τό ορώμενον; (3' 15»)

20. Ιδιόμελα Ήχος πλ. δ'. Σωφρονίου Πατριάρχου Ιεροσολύμων. Φωνή Κυρίου επί τών υδάτων βοά λέγουσα. Δεύτε λάβετε πάντες, Πνεύμα σοφίας, Πνεύμα συνέσεως, Πνεύμα φόβου Θεού, τού επιφανέντος Χριστού.

Σήμερον τών υδάτων, αγιάζεται η φύσις, καί ρήγνυται ο Ιορδάνης, καί τών ιδίων ναμάτων επέχει τό ρεύμα, Δεσπότην ορών ρυπτόμενον.

Ως άνθρωπος εν ποταμώ, ήλθες Χριστέ Βασιλεύ, καί δουλικόν Βάπτισμα λαβείν,

σπεύδεις αγαθέ, υπό τών τού Προδρόμου χειρών, διά τās αμαρτίας ημών φιλόανθρωπε. Πρός τήν φωνήν τού βοώντος εν τή ερήμω, Ετοιμάσατε τήν οδόν τού Κυρίου, ήλθες Κύριε, μορφήν δούλου λαβών, Βάπτισμα αιτών, ο μή γνούς αμαρτίαν. Είδοσάν σε ύδατα, καί εφοβήθησαν, σύντρομος γέγονεν ο Πρόδρομος, καί εβόησε λέγων, πώς φωτίσει ο λύχνος τό Φως; πώς χειροθετήσει δούλος τόν Δεσπότην; αγίασον εμέ καί τά ύδατα Σωτήρ, ο αίρων τού κόσμου τήν αμαρτίαν. (5' 35»)

21. Ήχος α' Γερμανού Πατριάρχου. Φώς εκ φωτός, έλαμψε τώ κόσμω, Χριστός ό Θεός ημών, ο επιφανείς Θεός, τούτον λαοί προσκυνήσωμεν.

Ο αυτός. Πώς σε Χριστέ, δούλοι τόν Δεσπότην αξίως τιμήσωμεν; ότι εν τοίς ύδασι, πάντας ημάς ανεκαίνισας.

Ο αυτός. Τό αληθινόν φώς επεφάνη, καί πάσι τόν φωτισμόν δωρείται. Βαπτίζεται Χριστός μεθ' ημών, ο πάσης επέκεινα καθαρότητος, ενίησι τόν αγιασμόν τώ ύδατι, καί ψυχών τούτο καθάρσιον γίνεται, επίγειον τό φαινόμενον, καί υπέρ τούς ουρανούς τό νοούμενον, διά λουτρού σωτηρία, δι' ύδατος τό Πνεύμα, διά καταδύσεως, η προς Θεόν ημών άνοδος γίνεται, θαυμάσια τά έργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ο αυτός. Ο περιβάλλον τόν ουρανόν εν νεφέλαις, ρείθρα περιβάλλεται σήμεραν τά Ιορδάνεια, καί τήν εμήν καθαίρεται κάθαρσιν, ο τού κόσμου αίρων τήν αμαρτίαν, καί υπό τού συγγενούς άνωθεν μαρτυρείται Πνεύματος, Υιός μονογενής υπάρχων τού υψίστου Πατρός, προς όν βοήσωμεν, Ο επιφανείς καί σώσας ημάς, Χριστέ ο Θεός ημών, δόξα σοι. (5' 40»).

Πηγές: stomenkalosstomenmetafovoutheou.blogspot.gr -patirstavros.gr